

Predikatie over Johannes 5 vers 28 en 29
door eerwaarde heer D.J. van Keulen
HHK Voorburg – 12 april 2015

Votum.

Zingen Psalm 146 : 3 en 8.

Lezing van de Heilige Wet des HEEREN.

Schriftlezing Johannes 5 vers 16 t/m 47

16 En daarom vervolgden de Joden Jezus en zochten Hem te doden, omdat Hij deze dingen op den sabbat deed.

17 En Jezus antwoordde hun: Mijn Vader werkt tot nu toe, en Ik werk ook.

18 Daarom zochten dan de Joden te meer Hem te doden, omdat Hij niet alleen den sabbat brak, maar ook zeide dat God Zijn eigen Vader was, Zichzelven Gode evengelijk makende.

19 Jezus dan antwoordde en zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u, de Zoon kan niets van Zichzelven doen, tenzij Hij den Vader dat ziet doen; want zo wat Die doet, hetzelfde doet ook de Zoon desgelijks.

20 Want de Vader heeft den Zoon lief, en toont Hem alles wat Hij doet; en Hij zal Hem groter werken tonen dan deze, opdat gij u verwondert.

21 Want gelijk de Vader de doden opwekt en levend maakt, alsoo maakt ook de Zoon levend die Hij wil.

22 Want ook de Vader oordeelt niemand, maar heeft al het oordeel den Zoon gegeven,

23 Opdat zij allen den Zoon eren, gelijk zij den Vader eren. Die den Zoon niet eert, eert den Vader niet, Die Hem gezonden heeft.

24 Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Die Mij woord hoort, en gelooft Hem Die Mij gezonden heeft, die heeft het eeuwige leven, en komt niet in de verdoemenis, maar is uit den dood overgegaan in het leven.

25 Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: De ure komt en is nu, wanneer de doden zullen horen de stem des Zoons Gods, en die ze gehoord hebben, zullen leven.

26 Want gelijk de Vader het leven heeft in Zichzelven, alsoo heeft Hij ook den Zoon gegeven het leven te hebben in Zichzelven;

27 En heeft Hem macht gegeven ook gericht te houden, omdat Hij des mensen Zoon is.

28 Verwondert u daar niet over; want de ure komt in welke allen die in de graven zijn, Zijn stem zullen horen,

29 En zullen uitgaan: die het goede gedaan hebben, tot de opstanding des levens, en die het kwade gedaan hebben, tot de opstanding der verdoemenis.

30 Ik kan van Mijzelven niets doen. Gelijk Ik hoor, oordeel Ik, en Mijn oordeel is rechtvaardig; want Ik zoek niet Mijn wil, maar den wil des Vaders, Die Mij gezonden heeft.

31 Indien Ik van Mijzelven getuig, Mijn getuigenis is niet waarachtig.

32 Er is een Ander Die van Mij getuigt, en Ik weet dat de getuigenis welke Hij van Mij getuigt, waarachtig is.

33 Gijlieden hebt tot Johannes gezonden, en hij heeft der waarheid getuigenis gegeven.

34 Doch Ik neem geen getuigenis van een mens; maar dit zeg Ik opdat gijlieden zoudt behouden worden.

35 Hij was een brandende en lichtende kaars; en gij hebt ulieden voor een korten tijd in zijn licht willen verheugen.

36 Maar Ik heb een getuigenis meerder dan die van Johannes; want de werken die Mij de Vader gegeven heeft om die te volbrengen, dezelfde werken die Ik doe, getuigen van Mij, dat Mij de Vader gezonden heeft.

37 En de Vader, Die Mij gezonden heeft, Die heeft Zelf van Mij getuigd. Gij hebt noch Zijn stem ooit gehoord, noch Zijn gedaante gezien;

38 En Zijn Woord hebt gij niet in u blijvende; want gij gelooft Dien niet, Dien Hij gezonden heeft.

39 Onderzoekt de Schriften, want gij meent in dezelfde het eeuwige leven te hebben, en die zijn het die van Mij getuigen.

40 En gij wilt tot Mij niet komen, opdat gij het leven moogt hebben.

41 Ik neem geen eer van mensen;

42 Maar Ik ken ulieden, dat gij de liefde Gods in uzelfen niet hebt.

43 Ik ben gekomen in den Naam Mijns Vaders, en gij neemt Mij niet aan; zo een ander komt in zijn eigen naam, dien zult gij aannemen.

44 Hoe kunt gij geloven, gij die eer van elkander neemt, en de eer die van God alleen is, niet zoekt?

45 Meent niet dat Ik u verklagen zal bij den Vader; die u verklaagt is Mozes, op welken gij gehoopt hebt.

46 Want indien gij Mozes geloofdet, zo zoudt gij Mij geloven; want hij heeft van Mij geschreven.

47 Maar zo gij zijn Schriften niet gelooft, hoe zult gij Mijn woorden geloven?

Gebed.

Zingen Psalm 139 : 1 en 4.

Gemeente, in deze morgen Johannes 5 vers 28 en 29. Daar luidt het Woord van God:

**28 Verwondert u daar niet over; want de ure komt in welke allen die in de graven zijn, Zijn stem zullen horen,
29 En zullen uitgaan: die het goede gedaan hebben, tot de opstanding des levens, en die het kwade gedaan hebben, tot de opstanding der verdoemenis.**

Om met Gods hulp en onder de inwachting van Zijn Heilige Geest naar aanleiding van deze woorden stil te staan bij drie gedachten.

- 1^e. Zijn stem tot allen.
- 2^e. Zijn oordeel over allen.
- 3^e. Zijn eer boven allen.

Gemeente, het was sabbat. Op die sabbat had de Heere Jezus Christus die man bij Bethesda genezen. Al zovele jaren ziek geweest. Al zovele jaren gewacht. Al zovele jaren afhankelijk geweest. En er was niemand geweest die hem geholpen had. Al zovele jaren had die man zoveel ellende moeten doormaken. En daar kruiste Jezus zijn levensweg. Daar kruiste Jezus de plaats waar hij was, en Hij genas die man. Die genezing heeft de haat wakker geroepen bij de Joodse godsdienst van die dagen. De haat omdat Jezus op de sabbatdag genas. Want was immers de sabbatdag niet een rustdag. En hadden de Joden in hun eigen wetten van die sabbatdag niet een gevangenisdag gemaakt. Was die dag niet als een kerker, waarin een ieder werd opgesloten. Was in die dag niet een dwangmatigheid aanwezig, en was daarmee de diepe inhoud, de kern van die sabbatdag niet verloren gegaan.

Inderdaad, op de sabbatdag had God Zelf gerust. En Hij Die Zelf gerust had op die sabbatdag, had bevolen dat de mensenkinderen op die dag ook rusten zouden van al hun werken. Maar dat rusten dat God bevolen had, dat had veel meer de betekenis van een zich verheugen en verblijden in God. Weet u waarom? Omdat Hijzelf, Die op die rustdag rustte, heeft gerust van Zijn scheppingswerk, maar Hij rustte niet van Zijn regeringswerk, Zijn toezicht over allen en alles. Hij rustte niet van Zijn trouwe zorg over de schepping en over de mensenkinderen. Nee, Hij rustte niet van Zijn werk om mensenkinderen uit de duister tot Zijn Goddelijk wonderbaar licht te brengen. Ja, God had de mensenkinderen bevolen te rusten, juist daartoe dat ze in die dag zich zouden zetten onder het eeuwig blijvend Woord van God. En dat niet alleen als een plichtmatigheid, zoals de

goede Jood in die dagen deed, zijn plichten opgevolgd. Zoals ook ons in de geslachten die voor ons liggen, door de kerk van Rome is voorgehouden je plichten te doen.

Maar wat een rusten moet dat geweest zijn, met een verwachting van en op de eeuwige God. Kijk, het is een grote zaak dat wij vanmorgen in Gods huis mogen zijn. Het is een hele zaak om daarin ook onze plicht te doen, waar de Heere bevolen heeft om onder de bediening van Zijn Woord te zijn. Daar hebben wij dat bevel niet na te laten. Och, wat een goede gewoonte. Maar als het slechts een gewoonte is, een sleur, een tred, wat zal het ons dan voor voordeel en zegen brengen? Zijn we niet in een akelige, verstikkende, benauwende omstandigheid terecht gekomen, dat we o zo laag denken van God, dat we o zo weinig verwachten van God. Of bent u vandaag met een biddend hart naar Gods huis gekomen? Is het in uw ziel: "Zou het deze dag mogen gebeuren dat de Heere tot mijn arme hart spreekt, dat de Heere de banden en de kluisters breekt, dat de Heere mij losmaakt, bevrijdt van al mijn zonden en schuld, dat de Heere mijn boze gedachten doorbreekt, dat de Heere mijn kleine hart en kleine gedachten vervult met Zichzelf en met Zijn eigen Woord". Wat verwachten we eigenlijk nog? Verschillen wij zoveel van de Joden in die dagen? Is de rustdag niet geworden tot een dag die we houden uit plicht? Of is het op deze eerste zondag, nadat we in dit jaar het Paasfeest hebben mogen vieren, is het onder ons nog: "Hij is opgestaan"? Ja, de Kerk van weleer vertrooste elkaar met die woorden: "De Heere is waarlijk opgestaan". Is dat het vandaag? "Hij kon van de doden niet gehouden worden. Zou Hij dan ook nog raad weten met mij?" Je zult maar vast liggen in de banden van de dood. De angst der hel zal je maar omklemmen. Het zal maar benauwd zijn aan alle kanten. Zo vaak het Evangeliewoord gehoord. Maar ben je in staat gebleken om je te bekeren tot de levende God? Is het opgeknapt in je leven? Is het beter geworden? U zegt: "Het is alleen maar erger geworden".

Wat zal die kwaal voor die zieke, die lamme bij Bethesda niet een druk op zijn bestaan hebben gelegd. Wat is die man bij zichzelf bepaald geworden. Zo hulpeloos, zo hopeloos. Nee, ik geloof niet dat het Woord van God aan ons mensenkinderen enige voorwaarden stelt. Maar weet u wat ik wel geloof? Dat is dit: dat als een menskind de gang van de lamme te Bethesda niet kent, hij God niet werkelijk nodig zal hebben. Als wij als mensen niet aan onszelf ontdekken zijn, wat moeten we dan met de almachtige en de vrijmachtige God? Wat hebben we dan een Zaligmaker nodig als we onszelf nog redden kunnen? Ach, dan houden we de Heere buiten de deur van

ons leven. Niemand, niemand is er die God zoekt. Niemand is er die goed doet. Niemand is er die naar de Heere vraagt.

Zie je die lamme te Bethesda liggen? Jezus vroeg het aan hem. Die man vroeg niet naar Hem. Jezus kwam tot hem. Dat is het wonder wat hier op die sabbatdag plaatsgrijpt. Dat is het wonder waar die Joden zich mateloos aan ergeren. Weet u wat voor wonder dat is? Het wonder van Zijn soevereiniteit. Dat is veel hoger en veel dieper dan wat wij kunnen bekijken.

Dan gaat de Heere Jezus Zichzelf verklaren aan die Joden. “De Vader en Ik zijn één. Wij hebben hetzelfde doel voor ogen”. Weet u welk doel God voor ogen heeft? De eer en de verheerlijking van Zichzelf. En weet u welk doel nog meer? De zaligheid van de Kerk. En waar is de zaligheid van die Kerk nu voor nodig? Wel, weer tot meerdere eer en glorie van God.

Ach nee, die Joden zochten wellicht eigen eer. Wij zijn mensen van vlees en bloed, gevallen in Adam. Wij zoeken eigen eer. Wij zoeken onszelf. Maar God zoekt Zijn eigen eer. Daar werkt Hij op aan, dwars door alles heen. Er is geen muur van onmogelijkheid die Hem daarin kan tegenhouden, Hem hinderen.

Nee, de Vader en de Zoon zijn één. En de Heere Jezus zegt: “Hiertoe ben ik op de aarde gekomen, hiertoe ben Ik onder u, om het hart van Mijn Vader te tonen”. “Voorwaar, voorwaar zeg Ik u, die Mijn woord hoort en gelooft Hem Die Mij gezonden heeft, die heeft het eeuwige leven en komt niet in de verdoemenis, maar is uit de dood overgegaan in het leven”.

Waar toe zendt de Heere dan de bediening van Zijn Woord uit? Wel, om mensen te behouden, opdat mensen niet in de verdoemenis zouden komen. Hij zendt Zijn Woord uit, en Zijn Woord zal vrucht dragen, dwars tegen onze verwachtingen in. En als je de omstandigheden en de tijden overziet, de schrik zou je om het hart slaan. Trouwens, wat is heel de wereldgeschiedenis door de tijd donker geweest. Maar bij God is licht, eeuwig licht.

Hij zegt: “Die Mijn Woord hoort en gelooft...” Want dat Woord horen hebben we allemaal gedaan. De bediening van dat Woord is tot u allen gekomen. De bediening van het beloftewoord des Heeren is niet begrensd geworden. U hebt het allemaal gehoord: “Wie Hem nederig valt te voet, zal van Hem Zijn wegen leren”. U hebt het allemaal gehoord: “Hij heeft geen lust in uw dood en in uw ondergang, maar in uw bekering en in uw leven”. U hebt allen in uw leven de roepstem gehoord: “Kom herwaarts tot Mij, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven”. U hebt het allemaal gehoord: “Roep Mij aan in de dag der benauwdheid, Ik zal er u uithelpen en gij zult Mij eren”.

Maar hebt u het geloofd? Hebt u het gelovig mogen omhelzen? Heeft dat een reactie in uw bestaan teweeg gebracht? Is dat Woord van de levende God beantwoord geworden in uw hart, in uw ziel, in uw bestaan? Heeft dat Woord vrucht gedragen? Weet u wat dat betekent? Die het hoort en gelooft. Dat is dit: Waar het Woord van de levende God de hoogte in gaat, waar het Woord van de levende God de Heere op het hoogst verheerlijkt, daar wordt die, die dat Woord gelooft, op het diepst vernederd. Daar word je neergedrukt in het stof van de vernedering. Daar raak je al het eigene kwijt. Al de verwachtingen aan jezelf nemen een einde.

De Heere Jezus zegt: “Het Woord horen en geloven”. Dat is: geloven: dit is de waarheid. En alleen de waarheid kan mij waarlijk vrij maken.

“Voorwaar, voorwaar zeg Ik u, de ure komt en is nu, wanneer de doden zullen horen de stem van de Zoon Gods, en die ze gehoord hebben zullen leven”.

Ja, dat is heel de wereldgeschiedenis door al geweest. Adam en Eva waren de eersten die het Woord hoorden en het geloofden. Die als doden dat Woord beluisterden en hebben geleefd. Dat is de eeuwen door zo gegaan. De Heere heeft Zijn Kerk gebouwd. Maar als de Heere Jezus daar zegt: “De ure is nu gekomen”, dan betekent dat: de sluizen des hemels gaan in al zijn ruimte open, en de Heere zal over het rond der aarde, onder de prediking van het Woord Zijn Gemeente, Zijn Kerk vergaderen.

Hoe doet de Heere dat nu, Zijn Kerk vergaderen? Doden zullen horen de stem van de levende God.

Nou, dan word je daar maar mooi neergezet onder de prediking van het Woord. De Heere Jezus benoemt de mensheid in die algemene term: doden! Zo ziet de Heere ons. Zo kent Hij ons. Hij weet dat we dat zijn, dood voor God en Goddelijke zaken. Dood in de zonden en in de misdaden. Dood, omdat we niet op ons einde letten. Dood, omdat we onze dagen niet leren tellen. Dood, omdat we de wereld inademen en aan de dingen van de tijd genoeg hebben. Dood, omdat we in ons bestaan de eer en de verheerlijking van God niet bedoelen.

Doden, zo noemt de Heere ons. En alles wat wij nog meer zijn in het eigen oog dan doden, dat zijn wij teveel. En aan mensenkinderen die nog meer zijn dan doden, kan de Heere niets kwijt. Want genade wil volkomen genade zijn. Genade van voor tot achter, geheel eenzijdig, soeverein, zonder de werken van de mens. Zonder dat er van ons iets mee doet. Doden! Vindt u uw beeld getekend in die lamme te Bethesda?

De Heere Jezus zegt: "Verwondert u niet, u zult er veel meer zien, van zulke wonderen". Ga de Evangelien eens door. Hoeveel zieken heeft Hij niet genezen! In al die zieken ligt ons natuurlijk beeld getekend. Hoeveel zieken heeft Hij niet vriendelijk omhelsd en welkom geheten. Hoeveel zieken zijn door Hem niet uitgeholpen, en gingen niet gewagen van het wonder. Hebben die zieken u al eens heen gedreven naar de troon van Gods genade? Nee, niet om u, als de Joden, beter en mooier voor te doen dan dat u bent. Maar net als die zieken, Hem uw ziek-zijn te vertonen. De dodelijke kwaal van uw hart en van uw bestaan Hem bekend te maken. Het eindelijk eens eerlijk te belijden voor Zijn aangezicht: "Ik heb gezondigd tegen U. Ik derf dag aan dag Uw heerlijkheid".

Al die zieken die voor het oog van Jezus verschenen, welnee, die konden toch nergens op rekenen, dan alleen de straf, het oordeel en de wraak. En weet u waar het wonder van Gods genade nu in getekend wordt? Mensenkinderen die niet anders dan ellende verdienen, ontvangen juist het tegenover gestelde. Ach ja, wat ze verdienen, krijgen ze niet, en wat ze niet verdienen, krijgen ze wel: Gods zegen. Gods genade. Gods goedheid.

Doden, zo tekent het Woord ons.

Nou, heeft dat Woord, de prediking van het Woord ons al eens aan die doodstaat ontdekt? Dat je de doodschrik in je hart kreeg? Dat de schrik om heel je bestaan heensloeg en dat overal de glans af ging. God kwijt en een ziel voor de eeuwigheid. Vreselijk! Of niet? Een mensenkind te zijn buiten God en zonder God.

Doden zullen horen de stem van de Zoon Gods. En die ze gehoord hebben, zullen leven. Die gelovig dat Woord gehoord hebben. Die gelovig dat Woord omhelsd hebben. Die zullen leven.

U zegt: "Wat moet ik dan doen? Hoe moet ik dat Woord gelovig omhelzen? Hoe moet ik dat Woord aanvaarden?"

Hoort u die mensen op de Pinksterdag? "Mannenbroeders, wat moeten wij doen om zalig te worden?" Weet u wat de prediking van het Evangeliewoord is, heel de Schrift door? Dat is deze: U moet het niet doen, maar God doe het. God doet het om redenen uit Zichzelf, naar het vrije van Zijn welbehagen. Weet u wat wij eens zouden moeten doen? Eens ophouden met al ons doen en met al ons laten. Eens ophouden met het van onszelf te verwachten. Eens ophouden het aan deze kant te zoeken. Want bij ons is het niet.

Ja, dat riep ooit dominee Ludgen doctor Kuyper achteraan, toen Kuyper de Doleantie ter hand wilde nemen. "Zeg jij het eens, Ludgen, wat moeten we dan doen?" Ludgen zei: "Je moet niets doen en het God laten doen, dan zul je wonderen zien". Dat is het eigenlijk wat hier staat: "Wanneer doden zullen horen de stem van de Zoon

Gods, en die ze gehoord hebben, zullen leven". Dat is zo'n geheimenisch werk. Dat is zoiets ontzaglijks. Bekijk het nu eens in het natuurlijke. We kunnen wel tegen onze doden spreken, maar wat heeft het voor zin? Er komt geen enkel antwoord, geen enkele reactie. Maar wat nu bij de mensen onmogelijk is, dat is mogelijk bij God als Hij die Heilige Geest aan Zijn Woord paart. Het heeft zin om tot doden te spreken, want die doden zullen horen met hun dode oren, levend gemaakt door de werking, door de kracht van de Heilige Geest. Weet u wat dat voor een levendmaking is? Dat is een levendmaking waarin ze hun schuld verstaan, hun nood kennen, hun ellende leren klagen voor het aangezicht van God. In hun beleving zijn ze dood, ellendig, verdoemelijk voor het aangezicht van God. Maar dat is de weg die de Heere houdt, op Zijn grote doel aan. En dat doel noemt de Heere Jezus: "Die horen, zullen leven". Daar werkt God op aan. Dat eeuwige, zalige leven. Waar ze zichzelf buiten zetten, daar heeft God, in Zijn eeuwige verkiezing, ze in gezet. Want gelijk de Vader het leven heeft in Zichzelf, also heeft Hij ook de Zoon gegeven het leven te hebben in Zichzelve.

Hij Die dat woord spreekt, hier tot de Joden, Hem wil ik in deze dag aan u voorstellen als die Zoon van God Die van de doden niet gehouden kon worden; die Zoon van God Die met eeuwige kracht en vermogen uit het graf is weggegaan; die Zoon van God Die de gevangenis gevankelijk heeft weggevoerd, dat waar wij onder gevangen zitten, waar wij onder besloten zitten, daar heeft Hij over getriomfeerd. Hem stel ik u voor als Diegene Die de kop van satan als vermorzeld heeft op de bodem van de hel. Hem stel ik u voor als Degene Die betaald heeft, de dure prijs van Zijn hartenbloed, opdat zij zalig zouden worden. Die in Hem geloven, niet in hun weg, maar in Zijn weg. Hij is gestorven onder het recht van Zijn Vader, opdat dat geëerd en geëerbiedigd zou worden. Maar Hij is gestorven, borgtochtelijk, plaatsbekledend, opdat zij nimmermeer in de dood en in de verdoemenis zouden komen. Hem stel ik u voor, Die Zich vertoond heeft aan de Zijnen, zo na Zijn opstanding. Hij Die Zich vertoonde in Zijn hemelse glans, in Zijn Goddelijke majesteit. Hij heeft Zich laten zien en ze hebben Hem aanbeden, Zijn voeten vast gegrepen. Ze hebben Zijn Godheid gezien. En Johannes getuigt van Hem als hij op Patmos is: "Toen ik Hem zag, viel ik als dood aan Zijn voeten". Hij met Zijn eeuwige macht en kracht, Hij is het Die dat woord spreekt, dat doden zullen horen, en dat doden zullen leven, want Hij heeft het leven in Zichzelve.

Dat betekent ook dit: Hij heeft het eeuwige leven in Zijn rechterhand en Hij deelt dat leven uit door de dwaasheid der prediking, om te bekeren die geloven.

Wat zal dat zijn!, als openbaar komt de scheiding die dwars over de wereld gaat, en die dwars door de gemeente gaat, die dwars door de huwelijken en de gezinnen gaat. Onder datzelfde Woord gezeten. Dood gebleven. Of gehoord, opgehoord het Woord van de levende God. Wat een onderscheid zal dat zijn! Zijn Woord heeft geklonken tot allen, maar heeft het ook zaligmakend werk in uw leven gedaan? Hoe tekent de Heere Jezus Christus de vergankelijkheid, het voorbijgaande van dit aardse leven. Als Hij de mens laat zien dat ze dood liggen, geestelijk, en dat het gevolg van hun zonden tegen God zal zijn, dat ze straks ook de lichamelijke dood zullen sterven. Als Hij de mens laat zien dat zijn voorland het graf is. De doden liggen in hun graven. De doden zullen tot stof wederkeren. De doden zullen wij los moeten laten, en ook eenmaal zullen wij dit leven los moeten laten. En wie hier niet voor dat recht van die God gevallen is, wie het hier niet eens is met Zijn levend makend Woord, wie het hier niet eens werd met God in Zijn oordelend spreken, die zal Hem daar in dat eeuwige oordeel tegen komen. Er zal geen ontkomen aan wezen. O nee, de mens van tegenwoordig zegt: "Als ik maar dood ben, en laat mij maar gecremeerd worden, dan ben ik onvindbaar geworden". Maar dacht u dat werkelijk?! De Heere Jezus zegt: "Verwondert u daar niet over". Daarover dat Jezus macht heeft om gericht te houden, omdat Hij de Zoon des mensen is. Verwondert u daar niet over dat Hij als Middelaar en Rechter wordt voorgesteld. Verwondert u daar niet over dat ze levend gemaakt worden, geestelijk levend. Er zal een nog groter wonder plaatsgrijpen. Dat wat wij totaal voor onmogelijk houden. Want de ure komt in welke allen die in de graven zijn, zijn stem zullen horen.

Dus de dood gestorven. Wellicht tot stof weergekeerd. Niets meer van te vinden. Maar God weet ze te vinden. En ze liggen totaal onder Zijn macht en heerschappij. De doden die in de graven zijn, waarin getoond wordt dat ze werkelijk gestorven zijn, ze zullen allen Zijn stem horen. En weet u wat voor een stem dat is? Dat weten ze wel, die onder de bediening van het Woord geestelijk levend gemaakt zijn. Zijn stem is een stem die roept tot gehoorzaamheid. Dat heeft een direct gevolg in het leven van een mens. Daar zal het over die doden ook wezen in dat finale eindgericht, dat Hij Zijn stem zal laten horen tot allen, en dat van allen geldt: "En zij zullen uitgaan". Er zal er niet één achterblijven. Niet één zal zeggen: "Laat mij maar hier, rustig in dat stille graf". Nee, zelfs die zullen smeken: "Bergen valt op ons en heuvelen bedekt ons". Ze zullen tevoorschijn moeten komen. Ze zullen allen in dat grote gericht van de Zoon des mensen terecht komen, want Hij is gezeten op Zijn rechterstoel om te oordelen. Al de geslachten van het aardrijk zullen uitgaan. Voor Zijn oog

verschijnen, betekent dat. Laat dat nu in deze dag tot ons door mogen dringen. Dat we ons nu voor Hem niet bedekken kunnen. Dat Hij het is Die harten en nieren proeft. Psalm 139, we hebben er van gezongen, wat dat betekent. De Heere kent ons. Hij ziet ons. Hij verstaat van verre onze gedachten. U kunt hier in een godsdienstige schijn op de been blijven, maar de Heere weet het of de waarheid, door Hem Zelf gewerkt, in uw bestaan gevonden wordt. Dat zal hier ook blijken in die grote dag der dagen.

Zullen uitgaan. En dan, als zij allen voor Zijn oog zullen zijn, dan zal Hij dwars door hen heen schouwen, tot op de bodem van hun bestaan. Hij zal zoeken. Wat zoekt Hij? Hij zoekt Zijn eigen werk. En dat eigen werk zal Hij in het leven behouden tot in alle eeuwigheid toe.

Wat een scheiding! Het goede gedaan en het kwade gedaan. En wat een verschil in uitkomst! Het goede gedaan tot de opstanding des levens. En het kwade gedaan tot de opstanding der verdoemenis. Het gaat daar dus over, dat we in dit aardse tijdsbestek leren het goede te doen.

Wat zou dat zijn, het goede doen? Nee, dan moet je niet bij mensen te raden gaan. Mensen kunnen ons vertellen wat goed is in hún ogen. Maar het Woord wil ons leren wat het is het goede te doen. God zegt ons Zelf voor wat dat inhoudt. Het goede te doen is gehoorzaamheid aan Zijn eigen Woord. Zijn Woord geloofd, aanvaard, omhelsd te hebben, al is het tot schrik in je hart, al is het tot je eigen dood en ondergang. God gelijk geven in al Zijn spreken. “Uit u geen vrucht in der eeuwigheid”. Het is waar, Heere. “Verdoemelijk ligt u voor het aangezicht van God”. Het is waar, Heere. “De ziel die zondigt, zal sterven”. De schrik slaat je om het hart. Dat is het goede te doen, jezelf leren zien in het licht van God, zoals Hij ons ziet. Aan de kant des Heeren vallen. Het met Hem eens worden. Je wil verslonden te vinden in Gods wil, dat Hij met je doen mag wat goed is in Zijn heilige ogen. Dat Hij het niet meer verkeerd kan doen. Zoals mijn eigen lieve opa dat zo zei: “Al moet ik ook naar de hel, ik zal van Hem geen kwaad meer kunnen spreken”. Dat is het goede te doen.

En temidden van al die afbraak van jezelf, dat ondervinden van de dood en van het bederf in je eigen gemoed, uit te gaan naar de troon van Gods genade. Hoe zal dat gaan? Hoe moet dat? Wat bracht Christen in de Christenreis in beweging? Het is het werk van Gods Geest. En weet u wat die Heilige Geest die mensenkinderen leert? Dat ze niet zullen rusten voordat ze door de knieën gaan aan de voet van Golgotha's kruis, en voordat dat bloed der verzoening in hun hart en in hun geweten gesprengd is, voordat ze weten dat dat

pak van zonden en schuld is af gevallen, dat de Heere tot ze sprak: "Ik zal niet meer toornen, niet meer schelden in eeuwigheid".

Weet u wat het goede doen is? Waar alle eigen hoop en verwachting is afgesneden: "Geef mij Jezus, of ik sterf, want buiten Jezus is geen leven, maar een eeuwig zielsverderf".

Die Joden stonden oog in oog met Jezus, en ze hadden Hem niet nodig. U staat week aan week oog in oog met Jezus. Hebt u Hem nodig? Hij zal Zijn volk niet eindeloos kastijden, welnee. Niet eeuwig Zijn gramschap doen lijden, welnee. Hij is het Die Zijn vriendschap biedt.

Het goede te doen, dat is naar Boven kijken. Bij God vandaan, daar moet het vandaan komen. Hij zal het moeten doen in mijn bestaan, wil het wel met mij zijn. Zulken zullen wonderen zien. Is het in uw leven zo ver gekomen, dwars door de afbraak heen, dwars door de ontgronding en ontleding heen, dat Hij u vertoond geworden is?

Hij kwam die lamme te Bethesda tegen. Hij liet Zich zien hoedanig Hij is. Opstaan, het ging zomaar. Is Hij u tegen gekomen, hoedanig Hij is? Sta op, gezegende Mijs Vaders, sta op uit de nood en uit de dood. Is Hij het Die dat wonder aan uw leven verricht heeft? Dat Hij tot uw ziel sprak: "Ik ben voor u gegaan in de dood en in de ondergang, en Ik nam u mee, door het graf heen, naar de hemel toe. Ik ben daar Boven als een zalig Onderpand, dat ook u zult opstaan ten uiterste dage, en met ziel en lichaam beide met Mij verenigd zult zijn in de gewesten van de eeuwige vreugde".

Allen die in de graven zijn, zullen Zijn stem horen. Wat zal dat een stem zijn! Voor al die kinderen Gods, die liefelijke stem die zij kennen. Het is de stem mijns Liefsten. Mijn schapen horen Mijn stem en ze kennen dezelve. Wat zullen zij zich gelovig gehoorzamend haasten om gehoor te geven aan dat liefdewoord van Jezus, waar Hij ze wakker roept uit de slaap van de dood, om tot Hem te gaan in de gewesten van eeuwige vreugde.

Maar wat zal tegelijkertijd die stem snijden, dwars door het bestaan en door de gemoeden van de ongelovigen heen. Als ze wakker zullen worden, uit het graf zullen opstaan en Hem zullen zien Die zij doorstoken hebben. Wat zullen dan al de geslachten van het aardrijk over Hem rouw bedrijven. Wat zal dat vreselijk zijn. Die stem die hier in liefde tot ze klonk niet geloofd en niet aanvaard. En die stem zal daar in zijn rechterlijke macht klinken, en ze zullen er onder moeten buigen, of ze nu willen of niet.

Is dat niet een troostzaak voor u, dat God gerechtigheid doet, dat Jezus gerechtigheid doet aan al de goddelozen en aan al Zijn kinderen, en dat Zijn recht de eeuwigheid verduren zal? Dat het rust op de allerbeste wetten, wat Hij spreken en gebieden zal. Is dat een

zaak van geloof en aanbidding: “De Heere is recht in al Zijn weg en werk”?

De Joden maken de dienst niet uit. Zij bepalen niet wie er in de hemel komt en wie niet. Nee, de Heere Jezus zegt: “U hebt wel het Woord en u zoekt daar het eeuwige leven in te vinden. Maar u zoekt verkeerd. Want dat Woord is u gegeven opdat u Mij zou zoeken. En wie Mij vindt, die vindt het leven en trekt een welgevallen van de Heere”.

Is dat niet een helder woord van Calvin! “Lees de Bijbel om er Jezus in te vinden, en u zult Hem vinden”. Ach, dat Woord, dat Woord hier en dat Woord daar, dat zal overeen stemmen, geheel zuiver zijn in al zijn klanken.

Zij zullen uit gaan, die het goede en die het kwade gedaan hebben, en zij zullen heen gewezen worden naar hun eeuwige bestemming.

Maar laten we eerst samen zingen uit Psalm 119 het 60^e vers.

*Al 't godd'loos volk verdoet G' als schuim van d' aard',
Dies zal ik Uw getuigenissen vrezen.
Het heeft mijn ziel verschrikkingen gebaard,
Ja, zelfs is mij het haar te berg' gerezen,
Als ik op Uw gerichten heb gestaard;
Uw oordeel, Heer', kan niet dan vreeslijk wezen.*

Het goede en het kwade gedaan. De opstanding des levens en de opstanding der verdoemenis. Waar loopt dat over, dat onderscheid? Die twee uitkomsten, die twee bestemmingen. Het loopt over niets anders dan die eer van de levende God. Wat wordt er verheerlijkt in goddelozen en in gelovigen? De deugden van de eeuwige God. Wat zal dat zijn in de opstanding der verdoemenis, als de deugd van God gerechtigheid geëerd wordt. Als de Heere daarin Zijn Naam verheerlijkt. Wat zal dat zijn, als zij die tot de opstanding der verdoemenis worden geroepen, daar in die eeuwige nacht in de tweede dood terecht zullen komen. In die poel van vuur en sulfer. In die vreselijke plaats. Het is een mens niet gegeven om onder woorden te brengen welk een verschrikking dat zal zijn. Een eeuwige nacht, een eeuwige pijn. En dan onder de bediening van het Woord geweest. U voorgesteld Gods zegen. U voorgesteld dat eeuwig zalig leven. U in heel die lijdenstijd voorgesteld een Borg en Middelaar, Die zwetend en bloedend naar de dood ging, opdat mensenkinderen behouden zouden worden. Hij Die zelfs in het uiterste van Zijn lijden het oor van Malchus, een vijand Gods, nog genas. Hij Die zelfs in Zijn lijden nog aan de Zijnen dacht: “Indien gij dan Mij zoekt, laat dezen heen

gaan". Hij Die zelfs in Zijn lijden nog zocht dat Gods Woord vervuld zou worden, in al Zijn spreken van recht en genade. Hij Die in al Zijn lijden gebeden heeft: "Vergeef het hun, Vader, want ze weten niet wat ze doen". Hij Die in Zijn lijden, och, dat eeuwig heerlijk zalig woord heeft uitgeroepen: "Het is volbracht", het zware werk van behoud van zielen. Die is u voorgesteld. En om straks op te moeten staan tot de opstanding der verdoemenis! Daar te zijn op die plaats waar het u in herinnering zal worden gebracht, tot in eeuwigheid toe: "Het was volbracht. Er was een weg ter ontkoming, een weg des behouds. Maar gij hebt niet gewild dat Hij Koning over u zijn zal". Dan zal Hij eeuwig uw Koning zijn. Hij zal besluiten waar u wezen zult tot in alle eeuwigheid toe.

Wat zal dat recht aanbeden moeten worden.

U moet het maar zien, er zijn er die zeggen: "In de hel wordt gevloekt". Ik geloof dat nog niet zo. Nee, ik geloof het niet dat God in eeuwigheid toelaat dat Zijn Naam gevloekt wordt. Veel meer geldt voor mij dat het Woord zegt: "Daar zal weinig zijn en knersing der tanden". Daar zal het hart en het geweten mijzelf aanklagen, gedurig, voor het aangezicht van God. Daar zal ik zelf moeten kauwen de schuld en de straf. De opstanding der verdoemenis. Gods recht zal niet dan vreselijk wezen.

Het zal ook schitterend en heerlijk wezen, tot troost zal het ook zijn voor al dat volk van de levende God, in een wereld van onrecht, temidden van alles wat gebeurt. God zal recht doen op de ganse aarde. Hij zal Zijn recht verheerlijken. Waar de psalmist in Psalm 119 het uitroept: "Het is tijd dat de Heere werke". Wij maken die tijd niet uit. Zijn lankmoedigheid is groot, ontzaglijk groot. Juist wel wordt de geschiedenis nog voortgezet in een vreselijke schrikbarende wereld en tijd, opdat mensen, doden in zonden en misdaden, nog zullen horen de stem van de levende God. Opdat er velen, ja het zal een schare zijn die niemand tellen kan, zullen opstaan tot de opstanding des levens.

Wat zal dat zijn voor een opstanding? Wel, God is hun leven. Dat is geen leven uit zichzelf. Dat is een leven uit Hem, dat zij hier hebben leren kennen. Gun leven aan mijn ziel, dan looft mijn mond Uw trouwe hulp. Dat zal het daar wezen: Gods leven. Daar zullen ze in opgeborgen zijn. Wat zal de deugd van Zijn barmhartigheid daar schitteren, waar zij God zullen zien van aangezicht tot aangezicht, de eeuwige Vader van die gezegende Heere Jezus Christus, op Zijn gouden troon en scepter in Zijn hand. En aan Zijn rechterhand Zijn Zoon, die gezegende Heere Jezus Christus, die Opgestane, de Verheerlijkte, met de gouden schaal met Zijn eigen zoenbloed voor Zich. Hij Die voor ze gebeden heeft, opdat ze niet kwijt geraakt

mochten worden, maar behouden zouden zijn tot de eer en de verheerlijking van God. Als je daar zult zien uitgetekend, in de Personen van de Vader en de Zoon, de schittering van Gods recht en de schittering van Gods erbarmen, wat zal dat een zaligheid wezen! Zich eeuwig te verlustigen in de eeuwige en drie-enige God. Eeuwig zich te verblijden, te smaken en te proeven dat de Heere goeder-tieren is.

Ze zullen uit gaan. Is dat niet een trooststuk voor de Kerk! Is dat niet een troost in al uw rouw, over die die in de Naam des Heeren gestorven zijn! Die stierven met de belijdenis van Jezus Christus en Zijn gerechtigheid op de lippen. Is dat niet een troost. Dat waar ze tot stof weerkeren, ze niet weg zijn, ze niet kwijt zijn, maar dat Hij ze vast houdt tot die heerlijke dag toe, en dat ze tevoorschijn zullen treden.

Is dat niet een trooststuk, dat ze niet meer hier voor zichzelf hoeven zorgen, dat wij niet voor ze hoeven zorgen, maar dat Hij Zelf voor ze zorgen zal. Is dat niet een heerlijke zaak, mensen, dat Hij Zijn eer verheerlijken zal.

Ach, u die kinderen en kleinkinderen hebt, maar ook in het midden van de gemeente, als u zondags samenkomt, is dit uw hoop en uw verwachting? Die opgestane Heere Jezus. Het Hoofd is Boven, het lichaam zal ook daar komen, waar geen inwoner meer zeggen zal: "Ik ben ziek". Hebt u geloof op Zijn woord, dat Hij Zelf gezegd heeft: "Het zaad zal Hem dienen". Hij zal Zelf maken dat ze uit al de windstreken der aarde zullen komen tot deze heerlijke plaats. Dat maakt de hemel tot de hemel, omdat God daar is. Is in dat besef het hier niet vaak een uitwonen van de Heere! De apostel zegt: "Onze wandeling is in de hemel, waaruit wij ook de Heere Jezus Christus, de Zaligmaker verwachten. Ik kijk naar Boven, zegt Paulus. Is dat het in uw leven, als u al dat onrecht ziet om u heen en in uw eigen hart, dat overgeblevene, en die scheiding, die tweemens, dat vlees dat zich maar niet onderwerpt aan de wet van God.

En u die Hem in de Geest dienen mag. Hem te zien, daar boven in de hemel gezeten, Die alles in Zijn Goddelijke handen heeft.

En ach, mag ik daar dan nog mee eindigen? Voor u die de verschijning van de Heere Jezus Christus nog niet hebt leren lief krijgen in uw leven, hoe zal het anders worden in uw bestaan? Ach, schep toch moed uit de behoudenis van zovelen. Daar lag er één, achtendertig jaren krank, die lamme te Bethesda. Achtendertig jaren! U zegt: "Ik heb twintig jaar schuld, veertig jaar schuld, zestig, tachtig jaar schuld". Hoe lang bent u al krank? Het heeft de Heere niet in de weg gestaan. Hij heeft immers alle macht. Die kranke is genezen geworden. Hoevelen zijn er in het Woord u niet voor gegaan, die er

nooit slecht mee uit kwamen dat ze voor Hem op de knieën gingen. En weet u wat Hij zelfs betoond heeft in Zijn wandeling op aarde? Zul je zo naar boven kijken? Ze droegen een jongen uit te Naïn. En Hij maakte hem levend. En Zijn vriend Lazarus lag in het graf, en Hij zei: "Lazarus, kom uit". Hij heeft macht over de doden zelfs. Och, dat Hij het zou doen in het midden van onze dagen. Ik kan van Mijzelve niets doen, zegt de Heere Jezus. Ik dien Mijn eigen doel niet. Maar door Mijn Vader. Ofwel, Ik heb Zijn doel op het oog. Dat die twee deugden van God zullen schitteren tot in alle eeuwigheid toe. Daarom is er doen aan in deze dag. Kijk, die Joden stonden voor Hem, maar ze bleven stokstijf staan.

Voor Hem te mogen staan en te mogen breken. Te mogen breken als die tollenaar in de tempel. Hij ging af, gerechtvaardigd, naar zijn huis.

Mozes zal die Joden aanklagen. De wet zal ze aanklagen, hen die gezocht hebben met de wet zalig te worden. De wet vindt altijd schuld in de mens. Mozes zal ze aanklagen. Maar Jezus is nog gegeven, opdat wij vrij gesproken zouden worden, omdat de wet Hem niet aan kan klagen, in al de delen gehouden. Want die wet was in het binnenst van Zijn ingewand. Die droeg Hij. Die wet die God de sterveling had gezet. En Hij is het Die door de ijver voor en van Gods huis verslonden geworden is.

Onderzoekt de Schriften, is het bevel van Jezus aan die Joden. Maar niet om uw eigen leven te vinden. Maar om een levende daarin te vinden. Wat zal dat zijn, als wij als gemeente tesamen in die dag der dagen zullen uit gaan tot de opstanding des levens, en al de lof en prijs zal wezen aan Hem. Hij is schitterend vertoond in Zijn opstanding. Hij zal eeuwig schitteren over al de mensenkinderen. En Hij zal scheppen nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, in dewelke gerechtigheid woont. Ofwel, waar het goede heersen zal. Dat goed waar je, o kind van God, maar niet aan kunt komen. Het goede wat ik wil, dat doe ik niet, en het kwade wat ik niet wil, dat doe ik. Waar je hier de klacht over jezelf moet blijven uiten. Die klacht zal veranderd worden in een blijde rei. Rechtvaardigheid zal daar in wonen tot in alle eeuwigheid toe.

Hebt u Zijn stem in uw leven gehoord? Dan zal Hij voor het aangezicht van Zijn Vader, en in uw bestaan, tot in alle eeuwigheid toe niet zwijgen, opdat uw mond geopend zal zijn om te zingen het lied van Mozes en van het Lam.

AMEN.

Dankgebed.

Slotzang Psalm 37 : 9

*Gods macht verbreekt den arm der goddelozen,
Terwijl Zijn hand rechtvaardigen geleidt;
Al treden z' op geen weg, bezaaid met rozen,
Zij wachten 't heil, door God hun toegezeid;
Hij kent hun tijd; zij zien, in spijt der bozen,
Hun erfenis bewaard in eeuwigheid.*

Zegenbede.